

	4 fyrste år:		4 siste år:	
	Kg. høy	Relativ avl.	Kg. høy	Relativ avl.
XII. Utan kvæve	215	100	457	100
IV. Mindste kvævemengd .	451	210	676	148
XIII. Største —←— .	622	290	660	144

etter ei viss tid vil myrjorda ved sin moldingsprosess skaffa nok kvæve til plantane. Men det som her skulde provast, var kor turvande kvævet er for å gje høgste avling og dermed best mogleg utnytting av dei tilførde mineralgjødslingsemne i dyrkingsåret og seinare medan myra enno er lite molda og nitrifikasjonen er veik. Dei 3 fyrste åra (1917—19) av gjødsling XII *a* og *b*, viser mindre avling på *b* enn *a*, *b* er tilført både fosforsyra og kali kvart år, men ikkje *a*, det som ikkje er tilført, er kvæve.

(Forts.)

TRØNDELAGENS MYRSELSKAP

avholdt årsmøte 8. mars 1932. Årsberetning og regnskap for 1931 referertes og godkjentes.

Valg: Som formann gjenvalgte direktør *Håkon O. Christiansen*. Likeledes gjenvalgte som varaformann myrkonsulent *H. Hagerup*, og som styremedlemmer assistent *M. Wågø* og gårdbruker *Joh. Fjølstad*. Gjenstående styremedlemmer er landbruksingeniør *Arentz* og bankbestyrer *Okkenhaug*.

Som revisor valgte brandchef *Halvorsen* og sekretær *Buchholdt*. Som sekretær og kasserer fungerer fremdeles *ing. O. Braadlie*.

DRENERING AV OKKERHOLDIG MYR

VED dyrkning av myr er man ofte plaget av gjenstopning av drenrør ved jernokker. Dette kan ofte gi betydelige ulemper og omkostninger og være årsak til drensistemets korte levetid.

Det tyske blad «*der Kulturtechnisches*» hefte nr. 6, side 587—1930, gir ved en artikkel av *ing. E. Langisch* anvisning på en ny metode for å motarbeide jernokkerens tilstopning av drenrørene. Han meddeler, at *prof. Dr. Chaladony Kiew* har funnet at okkerdannelse ikke overveiende skyldes kjemiske forbindelser, men bakterier.

Der kan forekomme 2 bakteriearter, der begge fremmer okkerdannelse, den ene (*Leptotrix ochracea*) danner gule, lysebrune okkerpartikler, som ved ophopning fullstendig kan tilstoppe drenrørene. Den annen bakterie (*Leptotrix crassa*) avsetter okkeret i tynne kompakte plater.

For å drepe disse bakterier, skal det være tilstrekkelig å tilsette kobber eller sølvpartikler 0.015 mg. til en liter vann.

Man har forsøkt å legge 80 mm. brede kobberstrimler over drenrørenes fuger, og tilføre drenledningene jernholdig vann. Drenvannet blev undersøkt og viste sig å inneholde kobber, men forblev efter lengere tids henståen helt klart.

Man anstillet samme undersøkelse med en drenledning uten kobberplater over fugene, men drenvannet blev her efter å ha henstått i kortere tid grumset og der dannedes lysebrune og gule okkerpartikler.

Omkostningene ved å anbringe disse plater skal andra til 10 til 15 phennig pr. l. m. drenledning.

LITTERATUR

Om brenselsspørsmålet for Øigarden.

Under denne overskrift har Eilif W. Paulson skrevet en lengere avhandling. Denne er besvarelse på en av C. Smidts legat til fremme av industri og teknisk videnskap opstillet prisopgave for 1930.

Spørsmålet om brenselsspørsmålet i Øigarden er et aktuelt spørsmål. Man ser gjentagne ganger hvert år berettet fra Øigarden om, hvordan det kummerlige av naturen oplagrede jordsmon på fjellknausene, borttas til brensel og det samme gjentar sig idag, som ned gjennem tidene: *For å skaffe brenne legges landet øde.*

Det er da gledelig å se, at der finnes menn som har øinene oppe for dette misbruk av vårt lands jord, og at dette har gitt sig utslag i noe såvidt positivt som en avhandling om brenselsspørsmålet i Øigarden.

Forfatteren går grundig til verks. Han sier i innledningen til sitt arbeide: «Produksjonen av stoffer egnet til brensel er jo meget ujevnt fordelt, nogen distrikter har overskudd og andre for lite. Norge har som helhet et avgjort underskudd av brensel, eller for å ta et litt videre begrep, av *varmeenergi*. Underskuddet dekkes ved en innførsel av stenkull og koks, i 1929: 2 975 404 tonn. Regnes hertil innførselen av brenseloljer, som i 1929 var 269 413 tonn, får vi altså en tilførsel utenfra som overstiger en tonn pr. individ. Til gjengjeld utfører landet skogsprodukter, riktignok ikke i form av brensel, men som trelast og videre foredlede varer. Og vi utfører også produkter av vår elektrokjemiske og elektrotermiske industri, som utnytter varmeenergien i ca. 675 000 hestekrefter (1928).

Selv om vi regner ut hele varmeverdien av vår utførsel, cellulose o. l. og den energi, som er bundet i vår sterkt kraftforbrukende storindustri, og trekker denne varmemengde fra den innførte, får vi for landet som helhet et betydelig underskudd, som dekkes ved innførsel av kull og olje. I en lignende stilling som vårt land er andre større land som f. eks. Frankrike og Italia.

I Norge kommer den alt overveiende del av brenset fra skogen.